

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 10.

Z KRAKOWA DNIA 2 LUTEGO 1820 ROKU WE SRODĘ

Z Petersburga d. 30 Grudnia d. k.

Z Bożey Łaski

MY ALEXANDER I.

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyy,
Król Polski &c. &c. &c.

Przez Ukaz Nasz dany Senatowi rządzącemu w dniu 24 Przędziernika r. b. objawiliśmy uroczyście, iż od czasu połączenia Królestwa Polskiego z Cesarstwem Wszech Rossyy jedynym celem troskliwości Naszey było to: aby stan kwitnący handlu i przemysłu obu tych Państw o-
przeć na zupełney i wzajemney korzyści wiernych poddanych Naszych; a przeto nie przestawaliśmy ułatwiać im wzajemne w tey mierze stosunki i wszelkie usuwać trudności.

Teraz w skutek traktatu przyjacielskiego zawartego w Wiedniu w dniach 21 Kwietnia i 3 Maja 1815 roku między Nami a NN. Cesarzem JMścią Austriackim i Królem JMścią Pruskim, postanowiona była w Warszawie umyślna Kommissya, złożona z Kommissarzy Rossyjskich, Polskich, Austriackich i Pruskich, która za zgodą wzajemną ułożyła taryffę na

przywóz i wywóz towarów do Królestwa Polskiego i wcielonych do Rosyi Gubernii zachodnich, niemniej też do prowincyi niegdyś Królestwa Polskiego, a dziś należących do Austrii lub Pruss.

Gdy projekt takowy był Nam przedstawiony, rozkazaliśmy zgodzić go z taryffą wydaną dla Rosyi co do handlu Europejskiego, aby tym sposobem ułożyć jedną tylko taryffę tak dla Cesarstwa Rossyjskiego, jak i dla Królestwa Polskiego. Całą tę sprawę jeszcze w roku 1817 poruczyliśmy Kommissyi umyślnie na ten przedmiot z członków rządu Rossyjskiego i Polskiego złożoney, pod przewodnictwem Ministra skarbu i przychodów. Z powodu okoliczności, jakie się przytem znalazły, potrzeba było znowu wejść w układy z Dworami Austriackim i Pruskim. Te układy zakończone zostały konwencyami dodatkowemi, zawartemi z Austrią w dniu 8mym Sierpnia, a z Prussami 7 Grudnia 1818 roku.

Taryffa powszechna dla Cesarstwa Rossyjskiego co do handlu Europejskiego ułożona w skutek rzeczonych trakta-

tów i konwency dodatkowych, była Nam przedstawiona przez Ministra skarbu i przychodów, któremu rozkazaliśmy, aby ją podał na rozpatrzenie Radzie Państwa.

Teraz przychylwszy się do zdania Rady Państwa i potwierdziwszy własnoręcznym podpisem Naszym przez tę Radę przeyrzaną taryfę, Rozkazujemy: —

1) Tę powszechną taryfę ze wszystkimi do niej należącemi przypisami doprowadzić do skutku od czasu wyznaczonego w prawidłach do niej dołączonych, to jest, od pierwszego Stycznia 1820 roku. 2) Opłaty ustanowione na cłach portowych i lądowych, tudzież w rozmaitych tego rodzaju miejscach, równie też istniejące przy kwarantynie ustanowionej przez dekrety najwyżey zatwierdzonej w dniu 7mym Lipca 1800 r. iako też i te co są przez szczególne ukazy i postanowienia przeznaczone na rzecz miast i magazynów zbożowych w Arcnangelu, Teudzy i Taganrogu; na miaki po morzu Azofskiem; na rzecz Liceum Richel'u w Odessie i wszelkie pod rozmaitemi nazwaniami pobierane z okrętów w portach Bałtyckich znoszą się zupełnie i całkowicie. 3) Opłata z produktów niewyrobionych Rosyjskich pobierana na rzecz związku wewnętrznego w skutek ukazu z dnia 2 Marca 1818 roku, przy komorach celnych na rzekach Niemie i Bugu, także się znosi; i 4) Uważywszy, że pobieranie opłat od przywożących się towarów naznacza się taryfą teraz stanowiącą się w zupełnie innym sposobie, a niżej to było dotąd, stanowimy ninieyszem, iż gdy kupcy podający obśnienia o towarach nie oznaczają wagi, a tylko miarę i liczbę takich towarów, które w handlu przedają się na miarę i liczbę, a

opłaty wnoszą od wagi, w takim zdaniu wolał są od wszelkiej odpowiedzialności przez sześć miesięcy, począwszy od 1go Stycznia 1820 roku. Po upłynionym zaś tym terminie, podana kupców mają być zgodną z prawidłami w ustawach celnych przepisanemi.

W Petersburgu d. 29 Listopada 1819 r.
(podpisano) *Alexander.*

Prawidła powszechne dla taryff w komorach celnych Rosyjskich.

1) Powaga i moc tej taryffy rozciąga się na wszystkie lądowe i portowe cła i rogatki ustanowione w Cesarstwie Rosyjskiem i Królestwie Polskiem, wyjąwszy tylko cła i rogatki na granicy Azjatyckiey, iako mające oddzielne i sobie właściwe taryffy; 2) Czynność taryffy ma się począć od dnia 1 Stycznia 1820 roku; 3) Właściciele towarów zagranicznych sprowadzonych do Rosyi w roku 1819, a od których opłaty należne nie będą walezione po dzień pierwszy Stycznia roku 1820, mają takowe wależenie według taryffy roku 1816; 4) Iakie zaś towary na mocy niniejszey taryffy mogą być wprowadzone i przez iakie mianowicie cła i rogatki, wyrażono to jest w pierwszej części ustaw celnych i przepisów danych komorom celnym Rosyjskim w Królestwie Polskiem ustanowionym; 5) Za wszelkie towary wywożące się za granicę i wprowadzające się stamtąd do kraju, opłaty są dwoiakie:

a. Od wagi, miary i liczby towarów.

b. Od ceny czyli wartości towarów według prawideł przy niniejszey taryffie przepisanych.

Opłaty mają się wnosić monetą srebr-

X (11)
ną Rossyjską; lecz w kómorach celnych w Państwie Rossyjskiem znajdujących się, przysługują się i assygnatami Rossyjskimi według kursu srebra, który będzie się ogłaszać w końcu roku każdego dla wyrachowania rzeczywistej ogólnej summy tych opłat na rok następujący, oprócz towarów lnianych, wełnianych i skórzanych z rękodzielni Pruskiej, od których po okazaniu świadectwie o ich pochodzeniu mogą się wnosić opłaty na granicy Rossyjskiej lądowej w monecie srebrnej Rossyjskiej. W kómorach zaś celnych Rossyjskich ustanowionych w Królestwie Polskiem, kupcy według upodobania mogą wnosić takowe opłaty, albo monetą Rossyjską srebrną, albo Rossyjskimi assygnatami według kursu stałego na rok obowiązanego, albo nakoniec monetą Polską kursującą. 6) Chociaż w skutek bliższej taryfjy dwójaka się stała opłata, to jest, od towarów przywożących się i wewnątrznych czyli na konsumpcyjną przeznaczonych, zawsze a toli przy obrachunkach handlowych mają się te opłaty popierać razem; 7) Stała opłata od paków stanowi się w artykułach czyli tabellach osobnych. Co do towarów wprowadzających się, rozciąga się ta opłata na wszystkie mokre, a z liczby suchych tylko na skórzane, lniane i wełniane rękodzielni Pruskiej; od innych zaś towarów przywożących się, suchych, te stałe opłaty nie stanowią się, a wnoszą się według osobnej tablicy i przepisów danych kómorom celnym. Obok tego stanowi się za prawidło, iż każdy kupiec nie zgadzający się na opłatę procentów od paków według rzeczonyj tabelli, ma prawo prosić o przeważenie czystego to-

waru. Co zaś do towarów wywożących się z Rosyi, od tych stanowi się stała opłata od paków bez wyłączenia.

Autentyk podpisał Prezes Rady Państwa Xiążę Piotr Łopuchin.

Z Paryża d. 15 Stycznia.

Posiedzenie izby Deputowanych d. 14 było nader ważne, iakkolwiek nie stanow. cze. Z Ministrów obecniemi byli P. Pasquier, Portal i Roy. Po wielu zdaniach wydziału prośb o mało znaczących prośbach, wystąpił nakoniec P. Mustadier ze zdaniem o nadeszłych adressach i prośbach o utrzymanie ustawy o obiorach i konstytucyi. Od mowy Królewskiej (mówił zdający sprawę) 29 Listopada nadeszło 139 takowych prośb. Pomiedzy temi znajduje się 45 w imieniu mieszkańców różnych miast napisanych, jednak bez podpisu prezydentów lub ich zastępców. Cztery tylko są przez pojedyncze osoby podpisane. Zastępca prezydenta z La Charité donosi izbie o wybiegach, iakkich dwie osoby użyły do uzyskania na prośbę podpisów, wystawiając ludziom, iż w krotce dziesięciny i prawa lenne przywroczone zostaną. Prezydent z Chateaubriant donosi o podobnychże intrygach. Jedną z prośb z Paryża podpisało 389 uczniów szkoły prawa; pomiedzy podpisami znajdują się niektóre od Gimnazystów, niektóre z dodatkami "za siebie i moich przyjaciół NN.," Cztery prośby z Paryża noszą nazwiska części miasta Lombard, Halles, St. Honoré i ulicy St. Honoré. Dwie pierwsze są co do słowa jednakowe. Cztery prośby z Grenoble są kopiami jednego oryginału. Trzydzieści dwie prośb z miasta Grenoble napisane są podług jednego wzo-

ru, numerowane i pod jedną nadęs ty ko-
 pertą. Z Lyonu jedna tylko nadęs z
 podpisem mieszkańców miasta i departa-
 mentu Rodanu. W Lyonie nie zbierano
 potajemnie podpisów; prośba zabiera pół
 trzeciej strony; podpisy następną na o-
 sobnej stronie, pomiędzy którymi znay-
 duje się wiele próżnych miejsc, i brakuje
 4 stron. Niektóre z tych adressów (w nie-
 wielkiej prawdzie) napisane są w
 groźących wyrazach; między innymi wy-
 rażono w nich: "Jeżeliby znaleźli się De-
 putowani, którzyby swoją złamali przysię-
 gę, tedy ich przeliczymy. (*) Zastanow-
 cie się, czyli lud może na was polegać,
 lub czyli zechcecie być zabójcami swej
 oyczyzny, zdrajcami przysięgi i ust wy,
 na mocy której obranemi zostaliście, i
 pod temi ajentami gwałtu! Nie dopuszczaj-
 cie sromotnego nadużycia przemocy, i t.
 d.,, Jeden z adressów zawiera tylko te
 słowa: "Daję głos mój za utrzymaniem
 konstytucyi i ustawy o obiorach: An-
 nillot., — (Wszystkie 139 prośb zawie-
 rają 19057 podpisów.) — Potem rozbiórce
 zakończył zdający sprawę rzecz pytaniem:
 Jestże zamiarem konstytucyi nadaćcey na-
 rodowi prawo prośzenia, ażeby i:bom
 podobne prośby podawane były? Możnaż
 dopuścić, aby powaga izb takim sposo-
 bem znieważaną była? Możnaż pozwolić,
 aby prośby stawały się źródłem nieładu i
 anarchii? Z tych i innych powodów
 wniósł, aby względem wszystkich prośb
 przystąpiono do porządku dziennego. Żą-
 dano i uchwalono druk tego mowy, igdy
 chciano przystąpić do porządku dzien-
 nego, Minister skarbowy żądał głosu, dla

wniesienia projektu, który po narzekaniu
 lewey strony, że przerywa tocząca się
 materyją, otrzymał. Projekt tyczył się
 komer, zakazu wprowadzenia obcego cu-
 kru i pozwolenia wprowadzania szalów. —
 P. Chauvelin mówił, iż to przerywanie dą-
 ży do odwołania uwagi od prośb, i za-
 dał, aby naradzenie względem nich odro-
 czono do 17. Lecz odrzucono, i wystę-
 powali mówcy za i przeciw prośbom w
 porządku jak się zapisali. P. Dupout de
 l'Euze mówił nyp.e. sz powstawa prze-
 ciw Ministrom, a miano wiecie przeciw Hr.
 Decazes, obwiniał go o słabość, o przy-
 mowanie prośb, które Ministrom pochleb-
 biają i o rozestanie Missyonarzów. Po-
 nim mówił P. Pasquier, czytając swoy
 głos, ażeby (dodając nie przeistoczono ie-
 go wyrazów jak na przeszłych posiedze-
 niach.) Dowodził z wielkiem umiarkowa-
 niem, że kto chce naruszyć konstytucyją i
 prerogatywę Królewską, ten powstaie prze-
 ciw konstytucyi. Francya chce konstytu-
 cyi, Króla, porządku, pokoju i wolności,
 wyrażają prośby, i my także, niest mi za-
 pewne nie zaprzeczy, chcemy Króla, na-
 dawcy konstytucyi, a z nim i tego Dyna-
 styi, konstytucyi, porządku, pokoju i
 wolności. Zachodziż prawdziwa obawa
 względem dóbr narodowych, dziesięciu i
 praw lennych? lub jestże tylko próżna
 twoga? Jestże podobieństwem, aby po
 czasie całego pokolenia własność 11 mil-
 lionów mieszkańców wzięść m-gła wsta-
 ęzny kierunek? Mnóstwo prośb nie zasłu-
 guie jeszcze na zastanowienie, bo 3 do
 10,000 uwagami tydz mogą jako jedna-
 kowo brzmiące exemplarze. Wiadamo

(*) P. B. Constant oświadczył tu, że to wzięto z przykłądu parlamentu Angielskiego,
 gdzie drukowane są poczety więkzości i mniejszości człoaków.

jak 32 prośb w departamencie Sarty przysły do skutku. Wiadomo, iż w wiedney części miasta Paryża zebrano tylko 35 podpisów, a w całej stolicy 763 i to połowę studentów. W Rouen podpisało się 2080 imion; lecz Rouen liczy 207,000 mieszkańców. Coż znaczy 19,000 podpisów w 44 departamentach przeciw połowie Francji? Porównajmy głosy mówiących z milczącymi, a okaże się zawsze mniejszość. Jako Minister oświadczył P. Pasquier prośby przeciwne konstytucyi, a jako członek izby, wniósł o przystąpienie względem nich do porządku dziennego. — Po nim mówił P. Corceller: Od dwóch miesięcy, oprócz obrania Prezesa, ułożenia pokornego adresu, powinszowania nowego roku i uchwalenia szczęściu dwunastu części tymczasowych podatków, nic izba nie zrobiła. Francya kierują Ministrowie nie tak zwane wydziały; niebezpieczeństwa są istotne nie zmyślone i Francya głos podnosi. Dziś mówi 19,000 jutro przemówi 19 mill. a pojutrze 30 mill. ludzi. (Na co mu odpowiedziano, że Francya liczy tylko 28 mill.) — Gdy P. Castel-Bajac utrzymywał, że 19,000 proszących nie wynosi ani pół człowieka na 44,000 gminów, zawołał P. Mechin: cierpliwość tylko! — Jenerał Foy mniemał, że iakkolwiek prośby są zbiorowe, mogą jednak być konstytucyynymi. Ugodzić się naprzód należy czyli idzie o rzecz piwowara, winiarza lub całego narodu! — P. Barthe Labastide mienił być prośby przeciwnemi konstytucyi, nazwał je dziełem fakevi i porównał zbierających podpis z temi, którzy d. 20 Marca przywołali Męza z Elbu. — P. Ban Constant wymawiał proszących iakoby mieli za-

miar naganiać Króla. Nie przeciw jego mowie, ale przeciw przywłaszczeniom Ministrów powstała Francya. Odrzucić z pogardą i w milczeniu bez roztrząśnienia prośby, znaczy rzucić klątwę na proszących, i nie brakuje iak tylko oskazu podarcia prośb przez ręce katowskie. — Gdy nakoniec dla z późnoicy pory jedni żądali głosowania, drudzy dalszego roztrząsania, przewyciężyła lewa strona, i roztrząsanie do nazajutrze odłożone zostało.

Gdy zdrowie Pieczętarza P. Deserre polepsza się codziennie, jest zatem podobieństwo, wyraża dziennik Paryzki, iż oczekiwane projekta do ustaw będą izbom do 1go Lutego podane. — Uważają, iż na lewey stronie izby Deputowanych zasiada teraz bardzo wiele Jenerałów, którzy często głosy zabierają, iak n. p. J. Tarrayre, Foy, Dumargay, Dupont, &c.

Darowizny funduszom duchownym w r. 1819 poczynione i przez Króla zatwierdzone wynoszą 878,826 Fr.

Człowiek mieniacy się być Jenerałem, zajechał w Berlinie Gcią kómbi do gościńci przed Lvonem i kazał sobie dać śniadanie. Zjadłszy śniadanie, pytał się, co się należy, i wyspał na stoł kupę 50 centimówek, i i 2 Frankówek, wszystkie nowe prosto z mennicy wyszłe pod stępem Marvi Ludwiki Xiężny Parmy bite. Zapłacił taktemi pieniądźmi śniadanie, i gdy znajdowało się tam 5 innych podróżnych, zapytał ich się, czyli znają już rzeczoną monetę. Przy tem sięgnął do kieszeni, mówiąc: oto mam tu jeszcze innego bicia pieniądza, i wyjągnął z tego Frankowki złote z wizerunkiem Napoleona II. które dla nowości ofiaro-

wał podróżowem za inną monetę do wymiany. Podróźni wymienili dwie sztuki. Od tego czasu niesłychać więcey o tym Generale, albo wexlarzu i domyślają się, że musiał zagranicę umknąć.

Czytamy w Dzienniku Sporów co następuje: — "Tak w Izbie iak w kraju, partye wystąpiły do walki z sobą. Lecz czyliż Monarchia lub rewolucya weźmie przewagę? Przed stoczeniem stanowczy bitwy; małe zachodzą utarczki; przycinają sobie na wzajem i wiodą spór o protokół obrad. Możnaż sądzić, aby Ministrowie nasi, podobnie iak Grecy w niebytności Achillesa (Ministra Deserre) lekali się wystąpić na scenę i zacząć walkę od zapowiedzianego przez Króla projektu odmiany ustawy o wyborach? Jeśli tak jest; iden tylko zostaje im sposób, to jest; cofnąć się. Wypada im jeszcze poradzić, aby otwarcie wezwali posiadaczy znacznych włości, żeby wspierali Monarchią. Kto rozum i doświadczenie ma po sobie, ten jest dosyć mocny. Niech się przekonają, iż Francya chce spokojności, iż spokojność bez statosci jest niepodobną, iż nie czas iuż czynić próbę, i że nowe prawo powinno być stanowczem. Czynią oraz wyrzuty Panu Decazes, iż pozwolił powtórzyć kilka wierszy z trajedyi Nieszpory Sycylijskie, lubo jeden z nich oczywiście w obrażającym sposobie do niego samego był zastosowany. Wypadało mu pamiętać, iż iako Ministrowi Królewskiemu nie należało pozwalac na publiczne szyderstwo tak znakomitego urzędu. Ztąd wyniknie, iż w krótcie znowu iaki kollega jego; a nakoniec i całe Ministerium, podobnego dozna losu. Łatwo się znajdzie do takich,

którzy krzykiem swoim wymuszają powtórzenie wszystkich zdań sprzyjających demagogicznemu ich sposobowi myślenia."

Z Londynu d. 14 Stycznia

Xże Rejent znajduje się jeszcze w Londynie, ale w krótcie uda się do Brighthou.

Vice-Król Irlandyi, Hr. Talbot, oczekiwany tu jest dla rezerwania się z przyczyny śmierci swey małżonki.

D. 7 b. m. nowy piękny teatr w Birmingham taki sam los spotkał, iak stary w r. 1797 bo spalił się do szczętu. Ostatnie na nim wystawienie było Kotzebuego Pizzara, ta sama sztuka, która poprzedziła spalenie teatru Coventgarden. Z prywatnych nikt szkody nie poniósł, ale wszystko się spaliło, co do teatru należało. Teatr 7000, a garderoba 2000 Fs. były zaręczone. — W Uniwersytecie Oxfordskim spaliło się także collegium: z 24 izb złożone z wszystkimi znajdującymi się tam obrazami. Biskup Oxfordski w śród największego niebezpieczeństwa sam przy gaszeniu ognia kierował siawką.

Znaczna część kapitałów, które niedawno z Anglii na stały ład poszły, mają być własnością Bonapartego i Sawarego.

Bogini rozumu (Pani Carlile) otworzyła znowu swoją świątynią w ulicy Fleet i przedała iak dawniey zwodnicze swoje pisma. W oknie zawiesiła obwieszczenie: że Szeryfowie sprzedali cały zapas Książek iey męża za 3000 Fs. i kwotę tę Rządowi oddali; lecz gdyby Rząd miał cokolwiek sprawiedliwości, byłby tę kwotę pomiędzy iey dzieci podzielili. Dla

ochronienia zatem siebie i dzieci od głodu, otworzyła na nowo sklep i spodziewa się, że ją publiczność wesprze. Jakoż sklep ten jest codziennie zapełniony ludźmi, i Pani Carlile wykwintnie ubrana przedaje różnego gatunku pisma, na co Rząd ma zamknięte oczy.

Nadzwyczajna zima, która od Świąt Bożego narodzenia nie przerwanie trwa, jeżeli zimy r. 1814 nie przechodzi, przynajmniej jej wyrównywa, sprawiła pomiędzy tutajszem ubóstwem największą nędzę, któremu tak na opole, jako i żywności zbywa. Dla zapobieżenia temu nieszczęściu niejaki P. Hick ofiarował swój skład na pomieszczenie tych, którzy nie mają mieszkań, a na wczorajszym zgromadzeniu przyjaciół ludzkości w gospodzie Londyńskiej zrobiono składkę na ich utrzymanie w tym składzie, która doszła do 1000 £s. Postanowiono oraz kilka podobnych misyc w Londynie założyć.

Lord Erskine, który 51 lat nie był w swej ojczyźnie Szkocyi, pojechał teraz do Edynburga dla odwiedzenia swego brata, Hr. Buchan, i swoich wnuków. Lord ten pisze, iż w własnej rodzinie znalazł trzy nowe pokolenia, a si których dawniej znał, wymarli. Miało nawet tak dalece się na piękniejszego zmienilo, iż go za ledwo poznał.

Szukanie broni, stósownie do jednego z nowych bilów nastąpiło już w okolicach Manszestru. W jednej wsi znaleziono stary zarzewiały muszkiet, który, jak mówią, używany był w rewolucyi 1745 r. Zachodzi jednak pytanie czyli ten stary sprzęt użyty był przeciw lub za Stuartami.

Związek między Gibraltarem i Hiszpanią jest od 24 Grudnia przywrócony.

Xże Leopold Koburgski znajdował się w przeszłym tygodniu na wsi u Hr. Darnley, gdzie także Xże Wellington i wiele innych znakomitych mężów ziechało. Wyprawiono polowanie, podczas którego sam Xże Leopold ubił 60 ptastwa. Zabawa ta przerwaną jednak została smutnymi wypadkami. Gdy liczne było towarzystwo, proponował Xże Wellington, aby się podzielono, czego jednak nie upatrując niebezpieczeństwa nie uczyniono. W krótko atoli okazało się, iż rada jego była dobra, bo strzelivszy on do bażanta, drasnęto kilka zjara srotu Lorda Darnley w twarz, który nie będąc widziany niedaleko stał. P. Vernon, stojąc za drzewem, zniżył się chcąc do zająca strzelić, trafiony nieszczęściem został większą częścią wystrzału, który Lord Clifton do tegoż zająca wymierzył. P. Vernon musiał być do domu zaniesiony.

W Paddington ożenił się niedawno 80letni starzec, nazwiskiem Joun, z 21 letnią dziewczyną. Do kościoła na ślub towarzyszyło mu wielkie grono dzieci, wnucząt i innych krewnych. Jest on z professyi pilarz. Z ostatniej żony ma 14 żyjących dzieci, a wnucząt 38. Najmłodsza jego córka liczy około 50 lat. Sam starzec prowadził swą obłubnicę do ołtarza.

Gazeta Goniec mniema, iż uda się Rządowi Angielskiemu zawrzeć z Hiszpanią nową umowę na wywiezienie z Węstraxi 60 mill. dól.

Katolicy Irlandscy zamysłają podać znowu do parlamentu prośbę o zaprzeczenie im dotąd prawa.

P. Graham' (Moore mianowany jest dowódcą eskadry na morzu śródziemnem na miejscu zmarłego [w Neapolu' Adm. Freemantle.

Adm. Hardy przybył z swoją flotylą do Rio- Janeiro, gdzie P. Thornton, poeta Angielskiego przy D. orze Brazylijskim wysadził. Mówią, iż zamiąd popłynąć ma na uwazanie eskadry Lorda Cochrane lub oney zabrania wedle okoliczności.

Z Madrytu d. 2 Stycznia

Naywiększą przeszkodą do przebaczenia i przywołania wygnańców jest konfiskata ich dóbr, które powiększey części na uposażenie nowych Jezuitów rozdane zostały, a ci pewnie ich nie wrocą.

Pięciu Hiszpanów z osady zabranego przy Tarifa rokoszańskiego korsarskiego okrętu Konstytucyia obwieszonych zostało; reszta maytków różnych narodów osadzona jest w twierdzach. Kapitan i porucznik okrętu w przed siebie sami życie odebrali.

Z Frankfortu d. 18 Stycznia.

Przydujący Poseł seymowi związku Niemieckiego, Hr. Buol-Schauenstein, spodziewany tu jest d. 28 b. m. na powrót z Wiednia.

Zimno doszło u nas do 18 stopni, które wczoray w nocy nagle do 9 spadło, a dziś upadł w polu na stopę śnieg.

Listy z Wehlów donoszą, iż Profesporwie (Sartorius i Schoell) uwięzionemi tam i przez żandarmów do Moguncyi zaprowadzonemi zostali. Ostatni był tu przed kilku tygodniami i podał seymowi związku Niemieckiego prośbę, aby mu pozwolił usprawiedliwić się z obwinienia.

Z Sztuttgartu d. 16 Stycznia.

Dnia wczorayszego o godzinie 10 przed południem [po uroczystem Nabożeństwie zagał Bról osobiście mową zwołane zgr - madzenie Stanów, na którą Prezes pierwszej izby odpowiedział. Odebrawszy Monarcha przepisaną konstytucyją przysięgę od członków, oddał się z całym orszakiem swoim. W wieczor było na teatrze bezpłatne widowisko.

Od brzegów Menu d. 18 Stycznia.

Podpisany d. 20 Lipca 1819 przez wyznaczoną do rozgraniczenia w Frankforcie kommissyją Recess ogłoszony teraz został, i w 50 §§. zawiera dokładny opis granic między krajami Austriackimi, Bawarskimi, Pruskimi, Heskiemi, Oldenburgskimi, Niderlandskimi, i t. d.

Ciągle zachowana jest tak ścisła tajemnica o działaniach Kongressu Wiedeńskiego, iż nic z pewnością o nich donieść nie można. W Wiedniu naysznakomitsze nawet osoby nie wiedzą o czem rzecz na naradzeniach Pełnomocników Gabinetów Niemieckich bywa.

Tygodnik literacki zawiera następującą propozycyją: "Dotąd nie pomysła- no o nagrodzie nadzwyczaj płodnych kobiet. Proponujemy więc na takowy znak dukat Hollanderski z uszkiem, któryby był noszony na różowej i z elosey lub morowej wstążce, jako naysposowniejszy dla swojego napisu: *Concordia res parvae crescunt.* (Przez zgodę wzrastają małe rzeczy.)."

Zniesienie landwerów w W. Xięstwie Heskiem nie rozciąga się do Moguncyi, jako twierdzy związku Niemieckiego.

DODATEK DO N^{ro} 10. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 2 LUTEGO 1820 ROKU WE SRODĘ

— Z Krakowa —

Towarzystwo przyjaciół Muzyki stósownie do statutu swego w dniu 30 Stycznia r. b. dało na korzyść Towarzystwa Dobroczynności Wielką Muzykałą Akademią w Sali Królewskiej na Zamku. Liczne Zgromadzenie oklaskami powszechnymi uświetniło Czyn ten Ludzkości poświęcony.

Niemniej w dniu 11 Lutego r. b. Towarzystwo Dobroczynności da Bal w Domu W. Knotza i uprzyjemni Zabawę Loteryą Dowolną z 50 pięknych i dobrych fantów składającą się. Pochlebiamy sobie, iż skutecznie znanemu i łaskawie

wspieranemu Celowi Szanowna Publiczność zadowolnienia swojego odmówić Nam nie raczy.

Mieroszewski Prezydujący.

Z Sztokolmu d. 7 Stycznia.

W Jemland doszło teraz zimno do 40 stopni wedle Reaumura.

Od tej chwili muszą Żydzi równie jak Chrześcijanie uczyć się w szkołach do pewnego wieku, ażeby udać się mogli do rzemiosła.

P. Aiterbom, który podczas bawienia Królewica Następcy tronu w Upsali uczył go języka Niemieckiego, odebrał alocenie przybycia do Sztokolmu, dla ciągnięcia dalej tej nauki

DONIESIENIA

Archiconfraternia Miłosierdzia i Banku Pobożnego.

W roku 1584 przez X. Piotra Skargę w Krakowie założona, stósownie do zwyczaju przyjętego, mieszcząc tu, dla wiadomości powszechnej, Billans z funduszków któremi jest uposażona, sądzi tylko obowiązkowi swemu z dosyć uczynić, gdy Szanowney Publiczności, która Starożytny ten Zakład dobrodzieystwy swemi wspierać nie ustaje, tak z Przychodu jak Rozchodu wszelkimi szczegółami usprawiedliwić się i to w następujący sposób:

DOCHOD

	Złp.	gr.
Roku zeszłego w Dodatku do Gazety N. 15 okazaliśmy, że w Kasie z ostatnim dniem Grudnia 1818 roku gotowych pieniędzy zostało	3967	17
W ciągu Ośmset dziewiętnastego Roku wpłynęło		
W Prowizyi od Kapitałów na Jalmużę lokowanych	złp. 14,103	gr. 29
Jalmużna przez Braci złożona	— 4,368	— 28
W Prowizyi od Kapitałów na Posagi lokowanych	— 962	— 10
Czynsze z Kamienicy Bractwa Miłosierdzia	— 1,036	—
W Prowizyi od Kapitałów na Nabożeństwach lokowanych	— 536	—
Ruchomości po s. p. X. G. Chabert pozostałe, stosownie zaś do woli Jego przez publiczną licytacją sprzedane	— 10,267	—
W Prowizyi od Kapitałów na podrzutki lokowanych	— 400	—
Z funduszów na pomnożenie i utrzymywanie Banku Pobożnego przeznaczonych	— 4,043	— 13
W Prowizyi od Kapitałów dla Szpitali przeznaczonych	— 3,256	—
W Roku Ośmset dziewiętnastym do Kasy Bractwa Miłosierdzia wpłynęło ogółem	38973	20
Summa Zł: Pol: 43941 7		

BILLANS BANKU

STAN BIERNY.

	Złp.	gr.
W Roku zeszłym okazano że stan Banku Pobożnego wynosił Złot: Pol: 67,804 2		
Od czasu tego na pomnożenie jego wpłynęło		
W prowizyi od Kapitałów dla Banku lokowanych	Zł: 823	gr. 18
Z Skarbow w Sklepach zostających	— 88	—
Z Niedobór pewna Osoba zwróciła	— 65	— 28
Dla Baaku było gotowych pieniędzy ogółem złp. 977 g. 16.		
Od tych potrąca się jednak Niedobór na fantach w r. b. sprzedanych 499 — 27.		
Pozostało więc		
Z kapitału przez Bractwo Miłosierdzia lokowanego a stosownie do woli s. p. X. G. Chabert dwie trzecie części na pomnożenie Baaku przeznaczonego	477	19
Z Nadwyższek Bankowi przynależących a byłemu Pisarzowi na raty do wypłacenia dozwolonych	9,666	20
W Prowizyach od kapitałów za r. b. jeszcze niewypłaconych	1,162	19
	477	14
Summa Zł. 79,588 14		

W Krakowie dnia 31 Grudnia 1819 roku.

Mactcy Stummer. X. Janowski Kan: X. Olszycki. X. J. Marczyk

Radzca delegowany Radzca delegowany. Wizyt: deleg: Wizyt: deleg:

Billans ten przez podpisanych Starszego i Radców Bractwa i Banku Pobożnego sprawdzony i zaswiadczony podpisuję 17 Stycznia 1820.

X. Lancucki Protektor

ROZCHOD

	Pol. Zł.	Złp.	gr.
Jatmużna 50 osobom miesięcznie wyznaczona . . .	5,140.		
Jatmużna dla 859 osób przez Sessye uchwalona . . .	— 5,933.	22.	
Dziewiętnastu Pannom wyptacono w posagach . . .	— 1,180.		
Szpitalom Krakowskim stosownie do woli ś. p. Jana Tarło . . .	— 3,063.	8.	
Ubogim Klasztorom . . .	— 350.		
Dwóm Podrzutkom z woli ś. p. Jakóba Kirchmajera . . .	— 160.		
Na Jatmużny wydano ogółem		15827	
Stosownie do woli ś. p. X. G. Chabert lokowano . . .	Pol. Zł. 15,000.		
Zwłasnych oszczędności Bractwo Miłosierdzia lokowało . . .	— 2,000.		
Na pomnożenie Banku zaliczono Pisarzom do sklepów . . .	— 911.	18.	
Zwrócono do Banku od dłużnika odebrane . . .	— 300.		
Ogółem pomnożono fundusze o Summę		18211	18
Na Nabożeństwo wydano . . .	Pol. Zł. 606.		
Pensye Pisarzom i Brackiemu służce . . .	— 2,478.		
Druk Ordynacyi Bractwa Miłosierdzia . . .	— 1,340.		
Reparacya Kamienicy i Podatki . . .	— 467.	26.	
Wydatki potoczne w Bractwie i Banku . . .	— 403.	16.	
Expens na Prawo łożona . . .	— 253.		
Expens z całego roku wynosi ogółem		5548	12
Delegacya lustrując Rachunki zastała w kasie gotowych pieniędzy . . .		3354	7
Summa Zł. Pol.		43941	7

POBOŻNEGO

STAN CZYNNY.

	Złp.	gr.	
Delegacya zszedłszy do komór fantowych w pieniądzech zastała Zł: Pol:	4101	3	
W Sklepie kleynotowym znalazła fanty na które dano . . .	38171	15	
W Składzie Sukiennym spisała zastawy na które wypożyczono . . .	3526	23	
W Kapitałach hipotekowanych . . .	27088	10	
W Prowizyi z roku bieżącego i dawniejszych zalegającej . . .	3538	4	
W Długach h potekowanych jednak bez prowizyi na raty podzielonych . . .	3102	19	
Summa Zł. Pol.		79588	14

Uwaga Zastawiających 1155 osób
a wykupiających 872 w r. b. było.

Stosownie do Artykułu 13 Ordynacyi, Billans powyższy w dniu 7mym
Stycznia 1820 odczytany, zgromadzeni Urzędnicy podpisują.

Piekarski S. B.

X. Sierakowski PodStarszy.

Nowicki E. B. Kirchmajer R. B. St. Bulikowski W. W. Buzajski Sek.

Największe stopnie Zimna

Dnia 23	Stycznia r. b.	Stopni Zimna	3,0
— 24	—	—	2,4
— 25	—	—	4,2
— 26	—	—	4,2
— 27	—	—	6,6
— 28	—	ciepła	† 2,6
— 29	—	—	† 2,8

Dnia 31 Stycz. i 1 Lutego 1820.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Przenicy	12 — 11 —	9 15	8 —	
— Zyta	7 15 7 —	6 15	6 —	
— Jęczmienia	6 — 5 15	5 —	4 15	
— Owsa	4 15 4 —	—	—	
— Jagiel	20 — 19 —	18 —	—	
— Grochu	6 15 6 —	5 15	5 —	
— Rzepaku	21 — 20 —	19 —	—	

Cena Zboża

W Warszawie d. 22 Stycznia.

Korzec Pszenicy	od Złp. 14 do 22.
— — Zyta	— — — 11 — 13.
— — Jęczmienia	— — — 8 — 13.
— — Owsa	— — — 8 — 9.
— — Grochu	— — — 11 — 14.

Cena Zboża

W Gdańsku d. 21 Stycznia.

Łaszt 30 Korcy	wyno zącv.
Pszenicy	od Złp. 580 do 800
Zyta	— — 400 — 440.
Jęczmienia	— — 300 — 360.
Owsa	— — 260 — 320.
Grochu	— — 500 — 540.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 31 Stycznia.

Czer. Zł. Holl: moneta Courant	Złp. 19 gr. 7
— detto Cesarski	— — 19 — 6
Fryd. Pruskie	— — 33 — 15
Luidor	— — 37 — —
zoto frankowy	— — 32 — —
Szeiny Wiedeńskie za 100	— — 232 — —
Złoty ryński Szeinami	— — 1 — 22

TEATR NARODOWY.

W przyszły Wtorek, to jest dnia 8 Lutego 1820 roku NA BENEFIS *Ignacego Romanowskiego* dane będzie nowe Rycerskie Drama z Dzieiów Polskich oryginalnie napisane w 3ch odsłonach pod nazwiskiem: **WŁADYSŁAW i BOLESŁAW KROLWIE POLSCY**, Zakończy Widowisko E. legia na śmierć **TADEUSZA KOŚCIUSZKI**, napisana przez *K. Tymowskiego* w Warszawie, z Muzyką *K. Kurpińskiego*.

Dnia 8 Lutego 1820 roku o godzinie 9 ranny w kamienicy pod Nr. 265 w Krakowie na przeciw głównego Hauptdwachu na dole sprzedane zostaną meble machoniowe takie to: stoliki, komody, bióra, stolki, kanapy, zegary, zwierciadła, pantalonowy machoniowy i orzechowy, wagi zdarne, szafy, miedz, szkło, fajans, dubeltówka z zamkiem chemicznym, polazdy, konie, wino węgierskie w beczkach pojedynczo 16-żuczego gatunku, którego próbki w przód u podpisanego w domu pod Nr. 676 widzieć zawsze można, i inne za gotową zapłatę. Kupna życzących sobie na oznaczone miejsce i czas zaprasza. Kraków dnia 31 Grudnia 1820 roku.

Skorczyński, Kom: Sąd:

W Krakowie przy Ulicy Mikołajskiej w domu pod Nr. 649 dnia 4 Lutego r. b. o godzinie 10 ranny w drodze egzekucji wypuszczone zostaną w dzierżawę dochody z kamienicy Nr. 649 na rok lub więcej, przez Licytacyą za gotową zapłatę. Cięć obciążenia mających w oznaczone miejsce z opatrzonym vadium Złp. 30 zaprasza. Kraków dnia 2 Lutego 1820 roku.

Skorczyński, Kom: Sąd: